

'จิตอาสา'
'พวกคุณ' คือบุคคลแห่งปี

หน้า...

2

'จิตอาสา'

'พวกคุณ' คือ บุคคลแห่งปี

ปี

2554 นับเป็นอีกปีที่เต็มไปด้วยความวุ่นวายทางการเมือง แม้สถานการณ์โดยภาพรวมจะเบากว่าปี 2553 ที่เมืองกรุงเต็มไปด้วยควันไฟ เก้าถ่าน อาวุธสงคราม เลือดและความตาย แต่กระนั้นก็ตาม คนไทยทั้งชาติ ทุกข์ยากไม่แพ้กัน

ไม่ใช่จากเลือด จากไฟ แต่เป็นน้ำ!

ต้นปี 2554 ประเทศไทยเริ่มต้นได้ดีพอสมควร ใจกลางปี ความขัดแย้งทางการเมืองถูกชะลอลงด้วยการยุบสภาเลือกตั้งใหม่ และเกิดการสลับชั่วคราวเมือง เมื่อความหวนบุคคลแห่งปีทางการเมือง เมืองต้องยอมรับว่ายากเย็นแสนเข็ญพอสมควร

เพราะยังไม่มีใครเหมาะสมและโดดเด่นพอ

แล้วใครกันที่เหมาะสมเป็นบุคคลแห่งปี 2554 อย่างไรข้อกังขา

ไตรมาสสุดท้ายของปี ประเทศไทยประสบมหาอุทกภัย

ประชาชนค่อนข้างประเทศได้รับความเดือดร้อนอย่างแสนสาหัส โดยเฉพาะพื้นที่ราบลุ่มภาคกลาง เรื่อยมาจนถึงปทุมธานี นนทบุรี สมุทรสาคร และกรุงเทพมหานคร

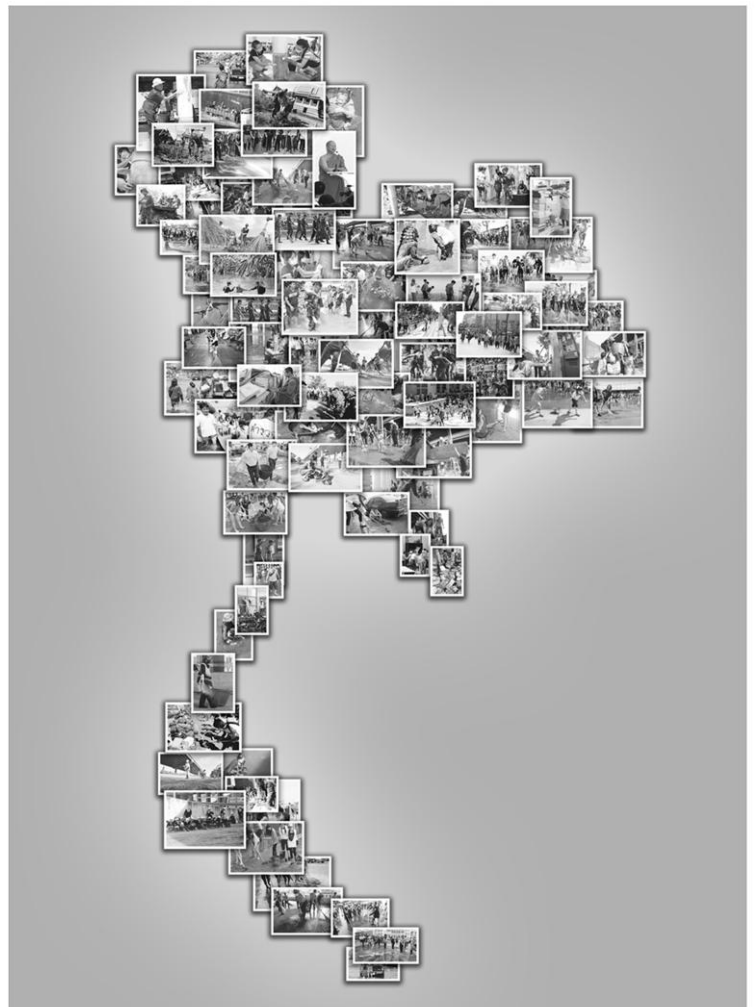
บวกกับรัฐบาลที่ไร้ศักยภาพในการบริหารจัดการน้ำแทบจะ ล้นเชิง ก่อให้เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สินเกินขอบเขตที่ยอมรับได้

กระนั้นก็ตาม นักการเมืองกลับหาประโยชน์ในหลายรูปแบบ จากความทุกข์ร้อนของประชาชนทั้งมวล

แต่ความน่าชิงชังนั้น เรากลับพบสิ่งดีงามจากพลเมืองของประเทศนี้ ประชาชนตัวเล็กตัวน้อยไร้ซึ่งชื่อเสียงเรียงนาม สร้างปรากฏการณ์ใหม่ อันสืบเนื่องมาจากมีอาจนั่งดูตายในความทุกข์ของเพื่อนร่วมชาติ

พวกเขา พวกเขาเหล่านั้น ร่วมแรงร่วมใจโดยไร้ผล

ประโยชน์แอบแฝง ไม่เรียกร้องสิ่งใดตอบแทน นอกจากความภาค

ภูมิใจ

“จิตอาสา” ระเบิดไปอย่างกว้างขวางและรวดเร็วเหลือเชื่อ ผู้คนต่างชาติต่างวัฒนธรรมถึงกับทึ่ง! ที่ได้เห็นภาพการ **“ลงแขก”** ในสังคมที่เพิ่งผ่านความขัดแย้งทางการเมืองอย่างรุนแรงมาหมาดๆ ตลอด 2-3 เดือน ที่ประชาชนผู้มีจิตอาสาออกตระเวนช่วยเหลือเพื่อนร่วมชาติผู้ทุกข์ยากจากมหาอุทกภัย ทำให้สังคมไทย ชิมชั๊บก้นแห่งความเป็นมนุษย์

มันคือ **“น้ำใจ”**

น้ำใจได้ละลายสี่ล้อและหล่อหลอมความเป็นมนุษย์ ให้ผู้คนในสังคมเข้าอกเข้าใจซึ่งกันและกัน มีความรักความเอื้ออาทรต่อกัน

“สู้ๆ” คือกำลังใจทุกครั้งที่ได้รับผลกระทบจากคำว่า **“เอาอยู่”** ของรัฐบาล และศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย (ศปภ.)

คำสัญญา **“คนไทยไม่ทิ้งกัน”** สร้างรอยยิ้มให้ปรากฏได้เสมอ แม้ **“คนจนน้ำ”** จะถูกปล่อยให้ลอยคอเพราะ **“บักแบ็ก”** ของรัฐบาล

นั่นคือบทบาทที่กลั่นออกมาจากใจของบรรดา **“จิตอาสา”** ที่เสียสละทั้งเวลา ทรัพย์สิน และพลังกาย

“จิตอาสา” ผันแปรหน้าทีไปตามการไหลของน้ำ

ไม่ต้องให้ใครบอก ไม่ต้องมีใครมาเรียกร้อง ไม่ต้องรอให้ปิดถนน พวกเขาพร้อมเสมอ เหมือนทหารพร้อมออกรบ

เป็นภาพที่น่าชื่นใจ หญิง ชาย วัยรุ่น เด็ก คนชรา พ่อบ้านแม่บ้าน ออกจากบ้านไปช่วยกันบรรจกระสอบทรายพร้อมกันโดยมิได้นัดหมาย ร่วมกันปกป้องมิให้น้ำท่วมเมือง

เมื่อน้ำมา **“จิตอาสา”** พากันยื่นเรียงแถวรับกระสอบทราย เป็นทอดๆ ช่วยกันสร้างคันกันน้ำจากน้ำใจ

แม้คันกันน้ำมีอาจต้านทานพลังน้ำได้ทั้งหมด หลายพื้นที่ต้อง **“จม”** สร้างความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน น้ำได้เปลี่ยนวิถีความเป็นอยู่ของประชาชน แต่มีอาจแปล **“จิตอาสา”** ให้เปลี่ยนไปได้

ภาพผู้คนจากทั่วสารทิศ ต่างที่มา ต่างอายุ ต่างเพศ ช่วยกันบรรจจุลินทรีย์และอาหารลง **“ถุงยังชีพ”** แข่งกับเวลา เพราะมีเพื่อนที่ต้องลอยคอขอความช่วยเหลืออยู่มากมาย

น้องน้ำไปแล้ว ทั้งซาปาร์กหักพัง และจิตใจที่อ่อนล้าเอาไว้นข้างหลัง แต่ **“จิตอาสา”** ยังมีพลังที่จะสู้กับปัญหาอย่างเหลือเฟือ

“บักคลีนนิ่งเดีย” ในแทบทุกจุด คลาคล่ำไปด้วยผู้คนซึ่งมีจิตอาสา

ประชาชนเสี่ยงไม่ดังเหล่านี้ ได้ร่วมสร้างพลังที่ตั้งสนั่นอย่าง

เหลือเชื่อ **“โลก”** ได้รับรู้ไปพร้อมๆ กันว่า ที่เมืองไทยมีต้นแบบของ **“วัฒนธรรมอันงดงาม”** ที่โลกควรจดจำ

บุคคลแห่งปีของไทยโพสต์ปีนี้ จึงเป็น **“คุณ” ผู้มีจิตอาสา** ผู้พลิกความเจ็บป่วยของประเทศให้กลับมาแข็งแรงดังเดิม

มาดูละ **“จิตอาสา”** คิดอะไร ทำไมถึงออกมาช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน

“อุไร จันทรังเรือง” แม่บ้านชาวกรุง เล่าถึงความรู้สึกที่ได้มาช่วยแพ็กถุงอุปกรณ์ทำความสะอาดบ้านว่า อยากช่วยเพราะเห็นเขาเดือดร้อนกว่าเรา เราช่วยตรงไหนได้ก็อยากช่วย อยากเป็นกำลังใจ อยากส่งของไปให้ผู้ประสบภัยน้ำท่วม อยากช่วยแบ่งเบา

ความทุกข์ของเขา และอยากบอกว่ายังมีคนข้างหลังคอยห่วงใยช่วยเหลืออยู่ลำบากแค่ไหนคนไทยก็ไม่ทิ้งกัน

“ณัฐ

ยา วัฒนชูสกุล”

ตัวแทนนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ชั้นปีที่ 2 บอกว่า พวกเรา รู้สึกภาคภูมิใจที่ได้ช่วยคนที่ลำบากกว่า แม้ว่าพวกเราจะไม่ได้มีทุนทรัพย์มากมายมาช่วยเหลืออะไร แต่อย่างน้อยเราก็มาช่วยเป็นแรง ช่วยแพ็กถุงอุปกรณ์ทำความสะอาดบ้านเล็กๆ น้อยๆ เพื่อส่งไปช่วยผู้ที่ประสบภัยก็ถือว่ามีความสุขแล้ว ดังนั้นมีโอกาสเล็กน้อยเร็วเราก็จะมา

ช่วยทุกครั้ง

“รัฐพล พรหมกุล” นักศึกษาชั้นปีที่ 5 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ใช้เวลาว่างในช่วงปิดเทอมมาร่วมเป็นกองกำลังในการแพ็กถุงยังชีพให้กับบ้านอาสาใจดี เจ้าตัวเผยความรู้สึกว่า ที่จริงบ้านผมก็น้ำท่วม แต่ไม่ท่วมมากขนาดนี้ คนอื่นลำบากกว่าเราเยอะ จึงอยากทำเพื่อช่วยเหลือคนอื่นที่เขาเดือดร้อนกว่า

“สุนิสา โยราช” นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เผยถึงความรู้สึกว่า ภูมิใจมากที่ได้มาเป็นอาสาสมัครช่วยเหลือผู้ประสบภัย ดึกว่านั่งดูทีวีฟังข่าวน้ำท่วมอยู่กับบ้านเฉยๆ ดีใจที่อย่างน้อยเราได้มีส่วนช่วยเหลือผู้ประสบภัย และทำประโยชน์ให้ส่วนรวม พวกเราแม้จะเป็นส่วนเล็กๆ แต่ก็เต็มใจทำ เพื่อประเทศไทยของเรา อีกทั้งทำให้เยาวชนได้ตระหนักถึงความมีน้ำใจ ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ในยามที่เขาเดือดร้อน

จิตอาสารุ่นเล็ก **“วรพล แสงฉายสิริศักดิ์”** นักเรียนชั้น ป.6 โรงเรียนธินบูรณะ เล่าว่า ช่วงปิดเทอมไม่มีอะไรทำ อยากมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือสังคม อยากช่วยคนที่เขาลำบากกว่าเรา จึงอาสาช่วยด้วยความเต็มใจ ทำแล้วรู้สึกดี ปลื้มใจ สนุกใจ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือเราช่วยเหลือเขาแล้วเขายิ้มให้เรา เราก็พลอยมีความสุขปลาบปลื้มใจไปด้วย

“อนิต พิเชษฐพงศ์” นักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต เล่าว่า เห็นคนส่วนใหญ่เดือดร้อนก็อยากจะมีส่วนช่วยเหลือ ทั้งนี้ การที่เข้าไปช่วยเหลือคนที่เขาลำบากกว่าไม่ใช่หน้าที่ แต่เป็นจิตสำนึกที่จะต้องทำ ดังนั้นเมื่อเพื่อนร่วมชาติลำบากขนาดนี้ เราคนไทยด้วยกันจะต้องช่วยกัน ในยามที่เดือดร้อน เพราะแผ่นดินไทยเป็นของเราทุกคน สิ่งสำคัญและมีคุณค่ามากที่สุดคือ ทำให้เรารู้สึกดีใจ ประทับใจ ที่ได้ทำตัวเป็นประโยชน์แก่สังคม นอกจากการช่วยฟื้นฟูเขาแล้ว เรายังต้องช่วยพัฒนาเขาด้วย ไม่ใช่ทำแค่เนื่อบ นอกจากนี่สิ่งที่ได้ช่วยเหลือไปทั้งหมดยังเป็นบทเรียนให้ตนมากมาย เพราะได้เรียนรู้คนและเข้าใจคนมากขึ้น ได้ประสบการณ์ใหม่ๆ

“น้ำฟ้า อาจใจเทอร์เชิน” สาวเมืองหลวง เผยถึงความรู้สึกว่า อยากช่วยเพื่อส่วนรวม บางครั้งดูข่าวแล้วร้องไห้ ยิ่งเห็นเขาเดือดร้อนยิ่งร้อนใจอยากจะช่วย โดยส่วนตัวเป็นคนชอบช่วยเหลือสังคมอยู่แล้ว มีโครงการเพื่อสังคมที่ไหนจะไปตลอด เพราะคิดว่าคนไทยทุกคนเป็นเหมือนคนในครอบครัวของเรา เป็นเหมือนญาติพี่น้องเรา ฉะนั้นคนในครอบครัวเราเดือดร้อน ก็ต้องช่วยเขา เราไม่สามารถอยู่คนเดียวได้ในโลก การช่วยเหลือเป็นสิ่งที่ดี ช่วยแล้วได้

ทำบุญ มีความสุขที่ได้เป็นผู้ให้ ไม่ได้ทำเพื่อหวังสิ่งตอบแทน แต่สิ่งที่มีคุณค่ามากที่สุดคือที่เราได้ คือได้ความสุขทางใจ ซึ่งเงินไม่สามารถซื้อได้ เพราะฉะนั้นทุกคนเป็นคนไทย เกิดบนแผ่นดินไทย ต้องตอบแทนแผ่นดิน เพราะสังคมให้อะไรเรามามากแล้ว อย่างไรก็ตามอยากให้ทุกคนคิดว่าทุกคนบนโลกนี้เป็นครอบครัวของเรา ถ้าทุกคนคิดแบบนี้ได้ คนก็จะให้เกียรติกันมากขึ้น สังคมก็จะน่าอยู่มากขึ้น ไม่มีความขัดแย้งกัน

“ชาลินี กองพลพรหม” นักศึกษาสาวชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เล่าถึงความรู้สึกที่เป็นอาสาสมัครว่า ดีใจที่ได้ช่วยเหลือคนไทยด้วยกันที่บ้านน้ำท่วม ดูข่าวแล้วเครียดที่เห็นภาพคนเดือดร้อน รวมถึงช่วงนี้เพิ่งเปิดเทอมใหม่ ยังไม่ได้เรียนอะไรมา เลยมาช่วยเขาก่อน เราไม่มีกำลังทรัพย์ช่วยมากมาย ก็มาช่วยในสิ่งที่เราช่วยได้ เพราะถ้าอยู่เฉยๆ ก็น่าเบื่อ การได้ทำอะไรเพื่อสังคมบ้างถือว่าเป็นสิ่งดี มีประโยชน์มากขึ้น เพราะปกติไม่ค่อยได้ช่วยสังคมเท่าไร มาทำแล้วก็ภูมิใจที่ได้ช่วยพี่น้องชาวไทย สนุกไปอีกแบบ

“กันต์ ดันติเกตุ” นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เล่าถึงการเข้าร่วมมีส่วนร่วมในอาสาสมัครว่า เราเห็นคนเดือดร้อนแล้วเศร้าใจ เสียหายบ้านที่เสียหาย จึงอยากมีส่วนร่วมในการแบ่งเบาทุกข์ จึงมาอาสาช่วยแพ็กของให้คนที่เขาลำบาก อย่างน้อยก็เป็นของขวัญให้เขาหลังจากที่ได้ย้ายเข้าบ้าน ก่อนหน้านั้นไปช่วยกรอกกระสอบทราย รู้สึกภาคภูมิใจที่มีส่วนช่วยเหลือสังคม ถึงแม้ความช่วยเหลือจะไม่ได้ช่วยทุกข์ให้หายไป แต่อย่างน้อยน่าจะช่วยเหลือและบรรเทาทุกข์ลงได้บ้าง

“ป้าสมพร ไทยชา” อายุ 78 ปี เล่าว่า เห็นคนเดือดร้อน รู้สึกไม่สบายใจ ด้วย เป็นห่วงว่าเขาจะอยู่จะกินจะนอนอย่างไร อยากช่วยแบ่งเบาทุกข์ให้เพื่อนลงบ้าง จึงมาอาสาสมัครช่วยเป็นกำลังแรงในการแพทย์ของ คนไทยไม่ทิ้งกันอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นลำบากเราก็คอยด้วยกัน ช่วยกันคนละนิดละหน่อย สังคมก็น่าอยู่ และเวลามีโครงการอาสาที่ไหนจะไปช่วยงานเขาตลอด เพราะการช่วยคนที่เดือดร้อนกว่าทำให้สบายใจ แถมยังได้ออกกำลังกายไปในตัวด้วย เมื่อได้ช่วยแล้วมันทำให้เราโล่งที่ได้ทำประโยชน์ให้สังคม ถึงจะเหนื่อยแต่เต็มใจ เต็มที่ มีความสุขทางใจ ซึ่งหาซื้อที่ไหนไม่ได้เลย อีกทั้งยังเป็นการทำความดีเพื่อถวายในหลวง เพราะท่านทำงานหนักมามากแล้ว อยากให้ท่านสบายใจว่าคนไทยยังรักกัน

“ป้าโกศล ศรีอาจ” อายุ 63 ปี เล่าถึงความรู้สึกที่ได้ลงพื้นที่แจกจ่ายถุงยังชีพให้กับผู้ที่ประสบภัยน้ำท่วมว่า ป้าได้เริ่มช่วยไปแจกจ่ายตั้งแต่เริ่มท่วมอยุธยาและลพบุรี ครั้งแรก ช่วงนั้นจะทำทั้งอาหาร แพ็กใส่กล่อง ลงไปแจกเอง โดยจะนั่งไปกับรถทหาร เห็นเขาลำบากรู้สึกสงสารเห็นใจ เราโชคดีที่เราต้องช่วย ป้าชอบช่วยคน อยากให้คนอื่นมีความสุข หายทุกข์ เรามีความสุขกับการให้ ดีใจที่เรามีประโยชน์กับสังคม กับประเทศชาติ อายุป้านี้ช่วยได้ขนาดนี้ภูมิใจมาก แต่ละวันจะมีสมทบที่กจกรายการเอาไว้ว่าจะไปช่วยที่ไหนบ้าง เพราะส่วนใหญ่จะไปทุกวัน ที่สำคัญคือเป็นการทำความดีเพื่อในหลวง เห็นในหลวงทรงทุกข์ใจจึงอยาก

ช่วยแบ่งเบาทุกข์จากท่านบ้าง อยากให้ท่านเห็นว่าถึงน้ำจะท่วมประชาชนคนไทยยังรักกัน

“ป้าสุภาภรณ์ ฐานวรวงศ์” อายุ 57 ปี บอกว่า คนไทยส่วนหนึ่งเดือดร้อน และเครียดหลายเรื่อง ทั้งเรื่องงาน เรื่องซ่อมบ้าน เราไม่เดือดร้อนเท่าเขา จึงอยากช่วยแบ่งเบาทุกข์ จึงมาช่วยแพทย์ของทุกวัน ไปที่ไหนก็ได้ก็ไป ยิ่งคนเยอะยิ่งแพ็กได้เยอะส่งไปให้ผู้ประสบภัยได้เร็วด้วย อยู่บ้านไม่มีประโยชน์ ออกมาช่วยสังคมดีกว่า อย่างน้อยแรงนิดๆ หน่อยๆ ก็ยังพอช่วยเขาได้ ช่วยคนแล้วมีความสุข อิ่มใจได้บุญ

“ลุงนิช โรจนพันธุ์กุล” อายุ 67 ปี เล่าว่า ผู้ประสบภัยหลายคนกำลังต้องการความช่วยเหลือ จึงมาอาสาช่วยแจกถุง เราอายุเท่านั้นมาช่วยแจกได้ก็ดีใจ แม้จะเป็นกำลังเล็กน้อย แต่มีส่วนช่วยบ้างยังดีกว่าไม่ทำอะไรเลย อย่างน้อยได้ช่วยเพื่อนคนไทย ได้ช่วยเหลือสังคม ก็ทำให้ชีวิตเรามีคุณค่ามีความสุขมากขึ้น ถือเป็นคนจิตใจดีที่มีโอกาสรับใช้สังคม ขณะที่ทำตนก็ฝึกถึงในหลวงไปด้วย จึงเป็นการทำความดีเพื่อถวายในหลวงไปด้วย อยากช่วยแบ่งเบาทุกข์จากท่าน เพราะท่านทรงลำบากมามากแล้ว ท่านประชวรอยู่ ก็อยากให้ท่านสบายใจ และมองเห็นว่าคนไทยยังรักกันสามัคคีกัน

“ป้าสุพัตรา ภาวนันท์” อายุ 60 ปี เล่าว่า ดูข่าวในทีวีแล้วสงสารผู้ที่ประสบภัย ถ้าทุกคนช่วยกันรับน้ำคนอาจจะไม่ต้องเดือดร้อนกันมากขนาดนี้ อะไรพอช่วยกันได้ก็มาช่วย ไม่ถือว่าลำบากแต่เต็มใจมา และมีความสุขที่ได้ทำเพื่อคนอื่น ถือเป็นการบำเพ็ญประโยชน์ไปด้วย อยากให้คนไทยช่วยกันเยอะๆ เลิกทะเลาะกันเพื่อสังคมจะได้ดีขึ้น

ทั้งหมดนี้คือส่วนหนึ่งอันน้อยนิดของ **“จิตอาสา”** แต่สามารถแทนความคิดความรู้สึกของ **“จิตอาสา”** ทั้งหมดได้อย่างสมบูรณ์แบบ

นี่คือความยิ่งใหญ่ของมวลมนุษยชาติ.